

הארץ

קריירה

המסלול שלי | "כשהשתחררתי מהצבא לא היה לי אוכל במקרר. היום אני חיה טוב, העסק מפרנס אותי יפה"

ריקי רוטר גדלה באלעד, למשפחה חרדית ליטאית, ולא נחשפה לטלוויזיה או אינטרנט ■ בגיל 18 היא עזבה את הבית ואת הדת – וכיום, רק שש שנים לאחר מכן, היא מנהלת חשבונות טיקטוק ■ "חששתי שזה יהיה קצת קרינג", אבל זה היה סרטון לווהט שקיבל מיליון צפיות"

עקוב 

בר בליניצקי

10 ביולי 2022



במה את עובדת?

יש לי עסק עצמאי שבו אני מייצעת לגבי שיווק וקידום בטיקטוק, ובחלק מהמקרים מנהלת עבור אנשים חשבונות טיקטוק. בין הלקוחות הבולטים שלי: השרה מרב מיכאלי; העיתונאים סיון כהן, ישראל פריי וחיים אתגר. אני גם משווקת קורס דיגיטלי שיצרתי, שבו אני מלמדת ב-19 פרקים את היסודות הטכניים והפסיכולוגיים של הטיקטוק. בנוסף אני יוצרת סרטי תדמית עבור חברות היי־טק ועמותות.

איזה סוג של סרטונים את עושה עבור מיכאלי?

בעיקר כאלה שהיא מדברת בהם פוליטיקה, ומספרת על העשייה שלה. היא יוראלית מאוד - היו לה 50 מיליון צפיות בשנה האחרונה, בכל הסרטונים שלה יחד.

אבל הסרטון הנצפה ביותר של מיכאלי הוא דווקא סרטון הומוריסטי, זה עם שיירת הקורקינטים.

נכון. חששתי שזה יהיה קצת קרינג, אבל זה היה סרטון לווהט, שקיבל מיליון צפיות. הפוליטיקאי היחיד שהיא מתחרה בו בטיקטוק הוא בנימין נתניהו.

באחרונה סרטון עלילתי שלך, "קרע", זכה בתחרות של טיקטוק ישראל בשיתוף פסטיבל קאן, יחד עם שני סרטים ישראלים נוספים, והשתתף בתחרות העולמית של סרטוני טיקטוק. ספרי לי עליו.

זה סרטון של שלוש דקות, ללא מילים, שבו רואים נערה חרדית נעולה באמבטיה, מרכיבה גזרי עיתון חילוני שהיא הוציאה מפח האשפה בביתה. פיסות העיתון עטפו במקור פמוטים שאימא שלה הזמינה והגיעו בדואר באותו היום. שני החלקים האחרונים ב"פאזל" שהיא מרכיבה משלימים לתמונה שהיא לא מצליחה להאמין שהיא חוזה - ובה שתי נשים מתנשקות.

הנערה בסרט היא אני. גדלתי באלעד, במשפחה חרדית ליטאית. אני בת רביעית מתוך 11 ילדים. הרבה מהמידע ששאבתי בילדותי על העולם החילוני היה דרך עיתונים, כאלה שעטפו חפצים שאימא שלי הזמינה בדואר, ועיתונים שאנשים משאירים באוטובוסים. מגיל מסוים התחלתי לקנות עיתונים חילוניים בכסף שחסכתי.

ספרי איך יצאת מהעולם החרדי.

הייתי סקרנית ושאלתי שאלות שהסביבה שלי לא ידעה להתמודד איתן. למשל, העזתי להעלות בסמינר שבו למדתי את סיפור הרצח של שירה בנקי, במצעד הגאווה בירושלים ב-2015, על ידי החרדי ישי שליסל - ועיצבנתי את כולם. בסוף, בגיל 18 בערך, העיפו אותי מהסמינר בטענה שאני לסבית. זה היה הטריגר לעזיבה של הבית ושל הדת. יצרתי קשר עם בן דוד חילוני, נסעתי אליו לירושלים ופניתי לסיוע של עמותת הלל.

וממתי התחילה האהבה לצילום?

כבר מגיל 12. קניתי מצלמה בכסף שקיבלתי כמתנה לבת המצווה מסבא, התאהבתי בה, ולא הפסקתי לצלם. חסכתי כסף לאורך כל גיל ההתבגרות מעבודה כבייביסיטרית וכמדריכה בקייטנות, ובכל פעם שהיה לי מספיק כסף קניתי מצלמה משוכללת יותר. בשלב מסוים כבר יצרתי סרטוני בת-מצווה לקרובות ולשכנות, ונהניתי מזה מאוד.

במקביל, הייתי רואה עם אמא שלי סרטים של במאיות חרדיות, והוקסמתי מהם. כבר בגיל ההתבגרות גיבשתי את החלום להיות במאית כשאגדל. שיכנעתי את ההורים שלי לאפשר לי ללמוד עריכת וידאו אצל מורה פרטית, ואפילו לקנות מחשב לשם כך. המחשב כמובן לא היה מחובר לאינטרנט, אבל בגיל 16 חברה העבירה לי דיסק און קי שעליו היו כמה עשרות סדרות וסרטים. היו שם סדרות כמו 'האנטומיה של גריי' וכל העונות של '90210'. הייתי צופה בזה בלילות. על

המחשב שלי, אחרי שכולם הלכו לישון. ככה נחשפתי לחיים של צעירים לא יהודים, והחיים שלהם נראו לי כל כך מעניינים לעומת החיים האפורים שלי.

לרשתות החברתיות היתה השפעה על היציאה שלך בשאלה?

דווקא לא. היתה השפעה גדולה לאינטרנט, בעיקר ליוטיוב, וכן לסרטים, לסדרות ולעיתונים. לרשתות החברתיות נכנסתי רק לאחר היציאה בשאלה והעזיבה של הבית.

שירתת בצבא?

כן, זה היה חשוב לי. התגייסתי למג"ב, ומיד אחרי הטירונות התגלגלתי לדוברות מג"ב. הוצבתי ביהודה ושומרון, ותיעדתי במשך כל השירות הפרות סדר ומעצרים. צילמתי סרטים רבים. למדתי המון בשירות הצבאי, בין השאר לצלם עם רחפנים. במהלך השירות הבנתי שמיד לאחר השחרור אני הולכת ללמוד קולנוע.

ואכן, מיד כשהשתחררתי, התחלתי ללמוד קולנוע במנשר. ואז הגיעה הקורונה, ונחשפתי לטיקטוק. הייתי סטודנטית שנה א' לקולנוע, והתחלתי לצלם סרטונים לטיקטוק, ובתוך ימים ספורים נהייתי ויראלית, עם עשרות אלפי צפיות. התחלתי להתעמק יותר בעולם הזה, לנתח את החוקים שלו. הבנתי שאנשים אוהבים סרטונים עם ערך, עם קונפליקט ועם אופציה להזדהות. בתוך כמה חודשים היו לי מאות אלפי צפיות ועשרות אלפי עוקבים.

זה מעבר חד מאוד - מהחברה החרדית לשיווק בטיקטוק. בכל זאת, מדובר בתחום שטחי שהמראה של המצטלמים הוא המשמעותי, זה לא, נניח, העולם הדוקומנטרי.

הטיקטוק היא פלטפורמה וככזו היא לא שטחית, היא ניטרלית. התוכן יכול להיות רדוד או מעמיק – אבל זה כבר תלוי ביוצר. חוץ מזה, לא חייב להיות ניגוד בין סרטוני טיקטוק לעולם הדוקומנטרי. בטיקטוק ככל שתיראי אותנטית יותר, נניח תצלמי סרטונים מהאוטו או מהמיטה ובמצלמה פחות מקצועית – זה יתפוס יותר מאשר סרטונים מקצועיים ומבוזזים. דווקא יש העדפה לסרטים שמעבירים אותנטיות.

לגבי עצמי, אני מצלמת במסגרת הלימודים סרטים קצרים, דוקומנטריים ועלילתיים, וחולמת בעתיד לכתוב ולביים סדרה משלי. במקביל, העסק שלי מפרנס אותי יפה. כשהשתחררתי מהצבא לא היה לי אוכל במקרר, וכיום אני חיה טוב - בדיוק קנייתי מכונית, אני חוסכת לדירה ואני עצמאית כלכלית, מה שאני לא יכולה לומר על סטודנטים רבים בני גילי שאני מכירה.

זה חריג להיות בעלת עסק עצמאי בגיל כה צעיר.

קצת מלצרתי, קצת עבדתי בשירות לקוחות, אבל לא מצאתי את עצמי בעבודות האלה. לעומת זאת, לצלם אהבתי תמיד ובצבא התפתחתי והשתכללתי בזה מאוד. אז הצעתי לכל מיני מקומות לעשות להם סרטוני תדמית, בהתחלה בהתנדבות, ואחר כך בתשלום. די מהר הקמתי את העסק שלי.

מה ההורים אומרים על ההצלחה שלך?

הם טוענים שהם סובלים מלראות אותי חילונית ומצליחה, ואני יודעת שזה מצער אותם שלא הלכתי בדרכם. אבל להערכתך, אפילו שהם לא מודים, באיזשהו מקום הם כן גאים בהצלחה שלי.

איך התקשורת איתם?

עם אבא לא דיברתי תקופה מסוימת, ואז חזרנו לדבר, ושוב נתק. קשה לו איתי, הייתי הילדה האהובה שלו. עם אימא אני מדברת בטלפון בכל יום שישי. אני נלחמת על הקשר איתם כי אני אוהבת אותם.

את מרגישה שיש יתרון לכך שגדלת בעולם החרדי? ליוצאים בשאלה יש יותר משמעת למידה?

לגבי משמעת למידה, לי אישית דווקא היה קשה בבית ספר. הייתי תלמידה גרועה, לא עניין אותי ללמוד. הייתי היפר-אקטיבית ולא השתלבת בבית הספר, לא לימודית ולא חברתית. אבל בהחלט יש יתרון של המקום ממנו הגעתי: אני חושבת שהכוח שלי מגיע מהעובדה שגדלתי כחרדית. מכיוון שקיבלתי חינוך שהגביל אותי על כל צעד ושעל, היציאה שלי בשאלה כללה סילוק של כל מגבלה שהפריעה לי בדרך. אני מרגישה שהשמים הם הגבול - אין בי פחד להעז.

יש תקרות זכוכית גם בחברה החילונית.

אני אשבור כל תקרת זכוכית שאתקל בה. אולי משום שאין לי מודעות לתקרות הזכוכית בחברה החילונית קל לי לומר את זה – ולהתכוון.

לחצו על הפעמון לעדכונים בנושא:

 המסלול שלי  קריירה  רשתות חברתיות